

Kristinuskon tulevaisuus Lähi-idässä

Piispa Dr. Munib A. Younan

munib.younan@icloud.com

June 12th, 2023

Tapiola Church, Espoo, Finland

Minulla on kunnia ja ilo saada kutsu puhua tässä Lähi-idän kristinuskoa käsittelevässä symposiumissa. Haluaisin aloittaa kahdella yleisellä huomautuksella:

- Ensinnäkin: Kun käsittelemme Lähi-idän kristittyjä koskevaa aihetta, on hyvin tärkeää, ettei tehdä yleistyksiä. Tilanne jokaisessa Lähi-idän maassa on erilainen kuin muissa maissa, ja meidän on objektiivisesti ja tieteellisesti perehdyttävä kunkin maan tilanteeseen.

- Toiseksi: Kaikkia arabimaiden ja Lähi-idän kristittyjä yhdistää se, että he pitävät itseään olennaisena osana arabimaiden ja Lähi-idän rakennetta.

Keskityn luennessani palestiinalaisiin arabikristittyihin elävänä esimerkkinä.

Arabi Palestiinalaisten kristittyjen rooli

Vuonna 2022 [kaksi-tuhatta kaksi-kymmentä kaksi] Dar Al-Kaliman luterilainen yliopisto ja katolinen paavillinen lähetysjärjestö ovat käynnistäneet kartoituksen Palestiinan kristillisistä järjestöistä. Tutkimuksessa on päädytty seuraaviin tuloksiin:

- Pyhän maan kroonisista ja poliittisista haasteista huolimatta suuri määrä kristittyihin liittyviä järjestöjä (Christian related organizations, CRO) on merkittävässä kehitysyhteistyön ja humanitaarisen avun roolissa kaikkien palestiinalaisten palvelemisessa.

- Palestiinan kristillisen yhteisön koko on viime vuosina pienentynyt muihin uskontokuntiin verrattuna. Huolimatta siitä, että kristittyjen osuus koko väestöstä on 1 [yksi] prosentti, kristillinen kehitysyhteistyö ja humanitaarinen työ on jatkanut kukoistustaan laajentamalla tukeaan paikallisille asukkaille, jotka ovat eri taustoista ja elämän kaikilla osa-alueilla. Yhteensä 296 [kaksi-sataa yhdeksän-kymmentä kuusi] järjestöä tarjoaa jatkuvasti apua "ihmiskunnan palveluksessa".

- Tutkimuksessa korostetaan sitä valtavaa vaikutusta, jonka pieni määrä kristittyjä Palestiinassa on saanut aikaan monien ihmisten elämän parantamisessa, ja osoitetaan, että palestiinalaiset tuntevat kulttuurista vastuuta yhteiskunnan palvelemisesta uskonnollisesta vakaumuksesta,

yhteiskunnallisesta asemasta tai poliittisesta vakaumuksesta riippumatta. Yli 90 [yhdeksän-kymmentä] prosenttia näiden järjestöjen edunsaajista on muita kuin kristittyjä Länsirannalta, Gazan alueelta ja Itä-Jerusalemista.

- Tällä hetkellä 93 [yhdeksän-kymmentä kolme] koulua, yliopistoa ja ammatillista keskusta, 19 [yhdeksän-toista] terveydenhuoltolaitosta, 47 [neljä-kymmentä seitsemän] sosiaaliturvalaitosta, 77 [seitsemän-kymmentä seitsemän] kulttuuri- ja matkailukeskusta, 38 [kolme-kymmentä kahdeksan] nuoriso- ja partiokeskusta, yksi ympäristökeskus sekä 21 [kaksi-kymmentä yksi] paikallista ja kansainvälistä kehitysyhteistyöjärjestöä tarjoavat erilaisia palveluja sadoille tuhansille palestiinalaisille osana kristillistä identiteettiä, todistusta ja kulttuuria.

- Kristittyihin liittyvät järjestöt (CRO) ovat palestiinalaisten kolmanneksi suurin työnantaja palestiinalaishallinnon (155 000 [sata viisi-kymmentä viisi tuhatta] työntekijää) ja Yhdistyneiden Kansakuntien avustus- ja työelimen (UNRWA) (17 767 [seitsemän-toista tuhatta seitsemän-sataa kuusi-kymmentä seitsemän] työntekijää) jälkeen. CRO:t työllistävät 9098 [yhdeksän-tuhatta yhdeksän-kymmentä kahdeksan] työntekijää, joista 5017 [viisi-tuhatta seitsemän-toista] on kristittyjä ja 4081 [neljä-tuhatta kahdeksan-kymmentä yksi] muslimeja.

Miksi kristityt muuttavat maasta?

Palestiinan kristittyjen keskuudessa hiljattain tehdyissä tutkimuksissa on tuotu esiin neljä selkeää syytä maastamuutolle

- Rauhan ja oikeudenmukaisuuden puute näköpiirissä.

- Heikkenevä taloudellinen tilanne. Palestiinalaisten elinolot ovat saaneet monet nuoret huolestumaan taloudellisesta tulevaisuudestaan.

- Miehityksen toimenpiteet, kuten epäinhimilliset kokemukset tarkastuspisteillä, omaisuuden takavarikointi, asuntojen tuhoaminen, Itä-Jerusalemien israelilaistaminen ja muun muassa perheen-yhdistämis-mahdollisuuksien puute. Kaikki nämä luovat toivottomuuden ilmapiirin.

- Uskonnollisten ja poliittisten ääri liikkeiden kasvu sekä Israelissa että Palestiinassa on pakottanut monet rauhaa rakastavat kristityt etsimään turvallisempaa ympäristöä, jossa he voivat kasvattaa perheensä.

Tietojen perusteella voidaan todeta, että tärkeimmät syyt kristittyjen muuttoon pois Palestiinasta - vapauden puute ja heikentyneet taloudelliset näkymät - ovat suoraan yhteydessä Israelin miehityksestä saatuihin kokemuksiin. Tämä on pitkäaikainen ja haitallinen suuntaus.

Juuri julkaistussa Yhdysvaltain ulkoministeriön uskonnonvapausraportissa 2022 [kaksi-tuhatta kaksi-kymmentä kaksi] päädytään samaan johtopäätökseen. Siinä todetaan:

"Jerusalemien kristittyjen kirkkojen johtajat ovat edelleen julkisesti huolissaan siitä, että kristittyjen läsnäolo ja pyhät paikat Jerusalemissa ovat uhattuina. Lausunnoissa yksilöitiin kristittyihin kohdistuvia paineita, joita olivat israelilaisten ääriainesten harjoittama väkivalta ja häirintä papistoa ja jumalanpalvelijoita kohtaan, kirkkokiinteistöjen vandalismi ja häpäisy, siirtokuntajärjestöjen yritykset saada strategisesti tärkeää omaisuutta vanhan kaupungin kristillisellä alueella ja Öljymäen alueella ja niiden ympäristöissä sekä palestiinalaisten oleskelulupien rajoitukset osana Israelin kansalaisuus- ja maahantulolakia. Kirkon johtajien mukaan tämä laki oli erityisen akuutti ongelma, koska kristittyjen määrä oli pieni ja koska heillä oli taipumus mennä naimisiin muiden Länsirannalta tai muualta kotoisin olevien kristittyjen kanssa (eli kristittyjen kanssa, joilla ei ollut kansalaisuutta eikä oleskelulupaa). Paikalliset kristityt johtajat totesivat, että palestiinalaisten kristittyjen maastamuutto on jatkunut nopeana".

Jerusalemien patriarkat ja paikalliskirkkojen johtajat julkaisivat 13. [kolmastoista] joulukuuta 2021 [kaksi-tuhatta kaksi-kymmentä yksi] julkilausuman kristittyjen läsnäoloon Pyhällä maalla kohdistuvasta nykyisestä uhasta. He myöntävät lausunnossaan aidosti, että Israelissa on uskonnonvapaus. He kuitenkin varoittivat kahdesta vakavasta hyökkäyksestä: ensimmäinen on, että vuodesta 2012 [kaksi-tuhatta kaksi-toista] lähtien on tapahtunut lukemattomia fyysisiä ja sanallisia hyökkäyksiä pappeja ja muuta papistoa vastaan, hyökkäyksiä kristittyjä kirkkoja vastaan, pyhiä paikkoja on säännöllisesti vandalisoitu ja häpäisty ja paikallisia kristittyjä, jotka yksinkertaisesti pyrkivät harjoittamaan vapaata jumalanpalvelusta ja jatkamaan jokapäiväistä elämäänsä, on jatkuvasti peloteltu. Tällaisia taktiikoita käyttävät Israelin radikaalit ryhmät pyrkiessään järjestelmällisesti ajamaan kristittyjen yhteisön pois Jerusalemissa ja muista Pyhän maan osista. Kirkkojen johtajat ovat huolissaan siitä, että tunnettuja syyllisiä ei rangaista laillisesti.

Toiseksi radikaalit israelilaisryhmät hankkivat edelleen strategisesti tärkeitä kiinteistöjä kristittyjen korttelista tavoitteenaan vähentää kristittyjen läsnäoloa, ja ne käyttävät usein salakavalaa ja laittomia kauppoja ja pelottelutaktiikoita häätääkseen asukkaat kodeistaan, mikä vähentää dramaattisesti kristittyjen läsnäoloa ja häiritsee entisestään Betlehemin ja Jerusalemin välisiä historiallisia pyhiinvaellusreittejä. Heidän huolensa on, että jos nämä radikaalit ryhmät onnistuvat laittomasti hankkimaan kristittyjen kiinteistön Jaffan portilla, se vaikuttaa suoraan perinteiseen reitistöön, jota pitkin paikalliset ja kansainväliset pyhiinvaellusmatkalaiset kulkevat Pyhälle haudalle.

Kirkkojen johtajat pyytävät, että nämä radikaalien israelilaisryhmien Jerusalemissa esittämät haasteet kristittyjen yhteisölle ja oikeusvaltiolle ratkaistaan, jotta varmistetaan, ettei kenenkään kansalaisen tai instituution tarvitse elää väkivallan tai pelottelun uhan alaisena. He pyysivät rakentavaa vuoropuhelua kaikkien asianomaisten viranomaisten kanssa.

Joitakin tärkeitä huomioita:

1: Tietyt piirit edistävät mielellään kristittyjen vainoa Lähi-idässä. Open doors USA julkaisee raportin, jossa mainitaan 50 [viisi-kymmentä] pahinta kristittyjen vainon kohdetta maailmassa. Myönnän, että tietyt maailman maat vainoavat kristittyjä ja/tai muita uskontoja, jotka eivät kuulu enemmistön ja/tai valtion uskontoon. Jos kristittyjen vainoamisesta tulee kuitenkin poliittinen väline, jolla kiusataan tiettyä uskontoa eikä toista, menetämme objektiivisuuden. Kun luen raportteja kristittyjen vainosta joissakin maissa, joissa kristilliset kirkot ja niiden kannattajat nauttivat uskonnonvapautta, ihmettelen, mitä sen takana on. Onko tarkoituksena osoittaa, että tietty uskonto on aina paha suhteessa muihin uskontoihin? Onko tällaisten raporttien tarkoitus olla apokalyptinen, kun jotkut kristityt piirit uskovat kristittyjen vainon olevan merkki suuresta ahdingosta, josta Ilmestyskirjassa puhutaan? Mikähän mahtaa olla kaiken tämän takana? Ehdotan, että tulkaa kysymään meiltä Lähi-idän kirkoilta ja kristityiltä ja kuunnelkaa meidän ääniämme, ei niiden marginaalien ääniä, jotka pyrkivät aiheuttamaan hämmennystä.

2: Kun puhumme uskonnonvapaudesta maailmassa, on hyvin tärkeää, että kaikilla uskonnoilla ja mailla on yksi yhtäläinen standardi. Raportit kertovat meille, että muslimeja vainotaan tietyissä maissa, kuten rohingyoja tai uigureita ja heidän ahdinkoaan. Viha uskontoa kohtaan kasvaa

nykyään. Näemme kasvavaa antisemitismia, islaminvihaa, kristinuskovihaa ja muukalaisvihaa. Uskonnonvapauden puolesta käytävästä taistelusta ei saa tulla välinettä tiettyjen uskontojen sortamiseksi tai uskontojen eriarvoiseen kohteluun. Jos uskonnonvapautta loukataan jossakin maassa, kansainvälisen yhteisön on puututtava kaikkiin näihin loukkauksiin tasapuolisesti. Meidän ei pitäisi käyttää "valitse ja poimi" -menetelmää palvelemaan tiettyjä poliittisia ja kulttuurisia tavoitteita.

3: Kun Yhdysvaltain presidentti julisti Jerusalemin Israelin valtion pääkaupungiksi joulukuussa 2017 [kaksi-tuhatta seitsemän-toista], Lähi-idän kristityt ja muut ilmaisivat suurta turhautumista ja pelkoa. He kokivat tulleen petetyiksi. Monet kristityt kysyivät, onko Jerusalemissa nyt tullut yhden uskonnon ja yhden valtion yksinoikeus; jos näin on, onko meillä Lähi-idässä mitään tulevaisuutta? Koko Lähi-idän kristilliset kirkot uskovat, että Jerusalemin pitäisi olla kolmen abrahamilaisen uskonnon - juutalaisuuden, kristinuskon ja islamin - ja kahden kansan, palestiinalaisten ja israelilaisten, yhteinen kaupunki. Ne uskovat edelleen, että Itä-Jerusalem voi olla Palestiinan valtion pääkaupunki ja Länsi-Jerusalem Israelin valtion pääkaupunki.

4: Lähi-idässä on ennennäkemätön uskonnollisesti hyväksytyt ääriajattelun piikki. Mikään Lähi-idän yhteisö ei ole immuuni ääri liikkeille. Muslimien, juutalaisten ja kristittyjen keskuudessa on havaittavissa ääriajattelua. Jotta voisimme vastustaa ääriäaltoa, tarvitsemme nyt enemmän kuin koskaan koulutettua ja sitoutunutta väestöä, joka on valmis vastaamaan haasteeseen, joka liittyy uskonnollisen sitoutumisen ja hyvän hallintotavan välillä joskus kilpaileviin voimiin. Toisin sanoen meidän on edistettävä kaikkien Lähi-idän ihmisten tasavertaista kansalaisuutta. Tämä kansalaisuus tarvitsee sovitun demokraattisen perustuslain yhteistä suojaa, joka suojelee kaikkia ihmisiä tasapuolisesti. Yhteiskunnissa, joissa kansalaiset nauttivat yhtäläisistä oikeuksista ja ottavat yhtäläisen vastuun, kaikki ihmisyyhteisöt voivat kukoistaa.

5: Jotkut ajattelevat, että arabikristityt ovat Lähi-idässä vain vähemmistö. He pitävät meitä mieluummin *dhimmeinä* (sharia-lain alaisina) tai *milletteinä* (sharian sallima autonominen yhteisö). Toiset yrittävät erottaa meidät muslimeista. Hiljattain olemme nähneet Knessetin hyväksyvän niin sanotun "kansallisvaltiolain", jossa tunnustetaan historiallisen Palestiinan itsemääräämisoikeus vain juutalaisille. Tämä oli vakava loukkaus Israelissa asuville kristityille.

On ymmärretty, että oikeus maahan on vain juutalaisten yksinoikeus eikä kristittyjen, muslimien, druusien ja muiden.

Ihmiset, jotka ajattelevat näin, unohtavat, että arabikristittyjä on ollut Lähi-idässä helluntaista lähtien (Ap. t. 2.11 [Apostolien teot kaksi yksi-toista]). Kristinuskon alusta lähtien arabikristityt ovat olleet olennainen osa arabien yhteiskuntaa. Emme ole dhimmi tai millet, emmekä ulkomainen uskonto. Olemme olennainen osa yhteiskuntiemme osia. Koska olemme erottamaton osa arabialaisyhteiskuntaa, ihmisten ilot ovat meidän ilojamme; heidän kamppailunsa ovat meidän kamppailujamme. Olemme kuljettaneet rakkauden evankeliumia kansamme keskuudessa 2000 [kahden tuhannen] vuoden ajan. En ole vieras Lähi-idässä enkä Pyhässä maassa, enkä pidä itseäni vähemmistönä. Olen osa palestiinalaista arabisyhteiskunnan rakennetta. Mikään lainsäädäntö tai yritys manipuloida kristittyjen identiteettiä ei voi muuttaa sitä.

Nykyään arabikristittyjen haasteena on edistää käsityksiä tasa-arvoisesta kansalaisuudesta ja yhtäläisistä oikeuksista. Kun osallistuin Marrakeshin konferenssiin vuonna 2016 [kaksi-tuhatta kuusi-toista] otsikolla "Uskonnollisten vähemmistöjen oikeudet muslimivallan alla", haastoin julkisesti tämän teeman. Korostin empaattisesti, että Lähi-idässä keskustelumme on käytävä tasa-arvoisesta kansalaisuudesta, johon liittyy yhtäläiset oikeudet ja yhtäläiset velvollisuudet, jotka kattavat monimuotoisuuden. Korostin myös sitä, että kaikilla uskonnoilla on kaikissa Lähi-idän valtioissa oltava yhtäläinen asema. Voimme ymmärtää, että Israelissa väestön enemmistö on juutalaisia. Ymmärrämme myös, että kaikissa arabimaissa enemmistö asukkaista on muslimeja. Uskonnonvapauden ja yhdenvertaisen kansalaisuuden nimissä vaadimme kuitenkin, että kaikilla uskonnoilla on yhtäläinen asema Lähi-idän valtioissa. Ei ole hyväksyttävää puhua joidenkin tasavertaisesta kansalaisuudesta, kun taas muihin uskontoihin tai kansallisuuksiin kuuluvat ovat vähemmän tasavertaisia. Tiedän, että tämä on hyvin haastava käsite, mutta se on mahdollista, jos hyväksymme monimuotoisuuden periaatteen yhden valtion sisällä.

Kun palestiinalaiset työstivät kymmenen vuotta sitten perustuslakiaan, kirkot pyysivät roomalaiskatolisen kirkon patriarkka Michel Sabbahia ja minua edustamaan heitä. Vaadimme painokkaasti, että perustuslakiin on kirjattava, että kaikki Palestiinan uskonnot ovat tasavertaisia

oikeuksiltaan ja velvollisuuksiltaan. Tämä on malli, joka antaa kaikille kansalaisille tasa-arvon eri yhteiskunnissa. Olen vakuuttunut siitä, että näistä hyödyistä voidaan nauttia vain demokraattisissa perustuslaeissa, joissa kunnioitetaan ihmisoikeuksia, kuten sukupuolten välistä oikeudenmukaisuutta, uskonnonvapautta, vakaumuksen ja omantunnon vapautta, sananvapautta ja ilmaisunvapautta. Näiden arvojen edistäminen yhteiskuntiemme parhaaksi on tärkeä tehtävä, joka arabikristityillä on nyt Lähi-idässä. Meidän ei pidä ujustella olla hyviä kansalaisia omissa maissamme ja vaatia ja edistää arvoja, joita omissa maissamme on toteutettava. Samalla kun juhlimme globaalin kansalaisuuden käsitettä, meidän on myös sitouduttava tukemaan paikallista kansalaisuutta kaikkialla Lähi-idässä.

Kristityt muiden silmissä

Monet muslimien ja juutalaisten asiantuntijat ja kolumnistit kirjoittavat nykyään Lähi-idän arabikristillisyyden tulevaisuudesta. Olen kiinnostunut näistä väitteistä. Voin tiivistää heidän ajatuksensa seuraavasti:

1. Lähi-idässä pitkään vallinnut uskonnollinen monimuotoisuus, joka on luonut kulttuurista rikkautta ja mahdollistanut eri uskontojen ja lahkojen rauhanomaisen rinnakkaiselon vuosisatojen ajan, on katoamassa. Tämä ei lupaa hyvää arabimaiden yhteiskuntien eri osien kannalta. Arabimaailman tämänhetkisten suurten muutosten valossa väitän, että monimuotoisuuden kunnioittaminen on keskeistä vakaiden moniarvoisten yhteiskuntien kehittämiseksi. Uskonnollinen monimuotoisuus on keskeinen tekijä kunnioituksen rakentamisessa ja ylläpitämisessä. Sen puuttuminen on tuhoisaa paitsi arabikristityille myös arabikulttuurille yleensä.
2. Tohtori Marwan Muasher Carnegie Middle East Centeristä kirjoitti 21. [kahdekskymmenes ensimmäinen] tammikuuta 2019 [kaksi-tuhatta yhdeksän-toista]: "Yhdysvallat on ollut ensisijaisesti huolissaan Israelin turvallisuudesta Lähi-idässä. Se ei ole ottanut huomioon, että alkuperäisten arabikristittyjen määrän väheneminen, jonka radikalismi ja Israelin miehitys ovat nykyaikana saaneet aikaan, ei auta vakauden tai vaurauden asiaa tässä osassa maailmaa. Arabikristittyjen ahdinkoa ei voida enää laiminlyödä." Lisäisin vielä, että länsimaiden, myös EU:n, on jatkuvasti käsiteltävä kristittyjen asiaa koko Lähi-idässä.
3. Arabikristittyjen läsnäolo Lähi-idässä on tasapainottava voima. Israelin ja Palestiinan välisessä yhteydessä kristittyjen läsnäolo varmistaa, että konflikti ymmärretään pikemminkin

kansalliseksi ja poliittiseksi kuin uskonnolliseksi. Tämä on ero ratkaistavan ja ratkaisemattoman tilanteen välillä. Tämä pätee myös koko alueella, jossa pienemmät yhteisöt joutuvat ääriainesten valtavan paineen kohteeksi.

4. Kuten ennenkin, arabien ja Lähi-idän kristityt kannattavat voimakkaasti sellaisten nykyaikaisten kansalaisyhteiskuntien kehittämistä, joissa kunnioitetaan ihmisoikeuksia, sukupuolten välistä oikeudenmukaisuutta sekä alueen ja ilmaisun vapautta. Tästä syystä me palestiinalaiset arabikristityt pidämme itseämme rauhan välineinä, oikeudenmukaisuuden välittäjinä, ihmisoikeuksien puolustajina, sukupuolten välinen oikeudenmukaisuus mukaan luettuna, uskontojen välisen vuoropuhelun aloittajina, sovinnon palvelijoina ja rakkauden apostoleina. Rukoilkaa puolestamme ja jatkuvan tehtävämme ja todistuksemme puolesta Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen puolesta. Sillä mitä on Pyhä maa ilman palestiinalaisia kristittyjä!

Mitä tehdä?

Monet kysyvät meiltä, miten he voivat auttaa kristittyjä Lähi-idässä. Minulla ei tietenkään ole antaa teille ostoslistaa. Olen kiitollinen siitä, että monet seurakunnat seuraavat meitä maailmalla. Pyydän teitä harkitsemaan ajattelutapaanne uudelleen. Arabikristittyjen tulevaisuus ei ole sota ja/tai intifada, miehitys, maahanmuutto, kolonialismi, ääriliikkeet ja radikalisoituminen. Arabikristittyjen tulevaisuus on oikeudenmukaisuudessa ja vain oikeudenmukaisuudessa. Tämä tarkoittaa sitä, että keskustelun pitäisi olla kunkin maan vastuulla, jotta Israelin ja Palestiinan konfliktiin saataisiin oikeudenmukaisuuteen perustuva rauha. Tämän konfliktin ratkaiseminen on avainasemassa kristinuskon jatkuvuuden kannalta Lähi-idässä.

Meidän on oltava yhtä mieltä siitä, että Israelin ja Palestiinan pitkäaikaisen konfliktin ratkaiseminen vähentää radikalisoitumista ja ääriliikkeitä koko Lähi-idässä.

On myös hyvin tärkeää luoda kansassamme vastuun teologia (stewardship). Heidän läsnäolonsa omassa maassaan on todistus. Kirkkojen on autettava selittämään läsnäolomme merkitystä teologisesta ja poliittisesta näkökulmasta. Ihailen ystävääni, Irakin kardinaali Sacoa, joka pyysi Irakin kristittyjä palaamaan Niniveen, Irbiliin, Bagdadiin ja koko Irakiin Isisin kukistamisen jälkeen. Ihailen sitä, miten pääsiäisenä 2017 [kaksi-tuhatta seitsemän-toista] Niniven tasangolla

pääsiäismessu pidettiin kirkon raunioilla. Tämä on merkki todellisesta ylösnousemuksesta. Kirkkojen on uskallettava helpottaa uskovia kestävyuden (sumud) teologialla. Olemme olennainen osa Lähi-itää. Olemme eläneet täällä helluntaista lähtien. Meillä on edelleen todistajan rooli yhteiskunnissamme seuraavien kahden tuhannen vuoden ajan.

On myös hyvin tärkeää opettaa kansallemme, että ääriainesten ja heidän ideologioidensa torjunta voidaan toteuttaa vain jatkuvan koulutuspalvelumme avulla. Eräs kirkkoni jäsen sanoi minulle, että mitä enemmän kaksi muuta uskontoa muuttuvat ääriliikkeiksi, sitä enemmän minusta tulee ekstremisti. Sanoin hänelle: "Ei, poikani. Mitä enemmän muut radikalisoituvat, sitä enemmän minusta tulee vankka maltillinen, joka hyväksyy monimuotoisuuden rikkaan kudelman. Mitä enemmän jotkut käyttävät pelon ja ekstremismin menetelmiä, sitä enemmän minä käytän rakkauden menetelmää hyväksymällä toisen erilaisuuden. Tästä rakkaudessa on kyse". Tästä syystä meidän on muutettava opetussuunnitelmia kaikissa Lähi-idän maissa. Meidän on luotava uusia malleja ja muiden uskontojen erilaisista kasvoista ja moninaisuuden rikkaudesta. On välttämätöntä, että tiedotusvälineissä ja saarnoissa käytettyä kieltä muutetaan siten, että Lähi-idän monimuotoisuuden kaunis kudos hyväksytään. Muuntautuminen ja muutos voi viedä aikaa, mutta muutoksen Kairos on nyt!

Tästä syystä käytän Kristuksen sanaa.

"Älä pelkää, pieni laumani. Teidän Isänne on päättänyt antaa teille valtakunnan." (Luukas 12:32)

Jumala siunatkoon teitä kaikkia,